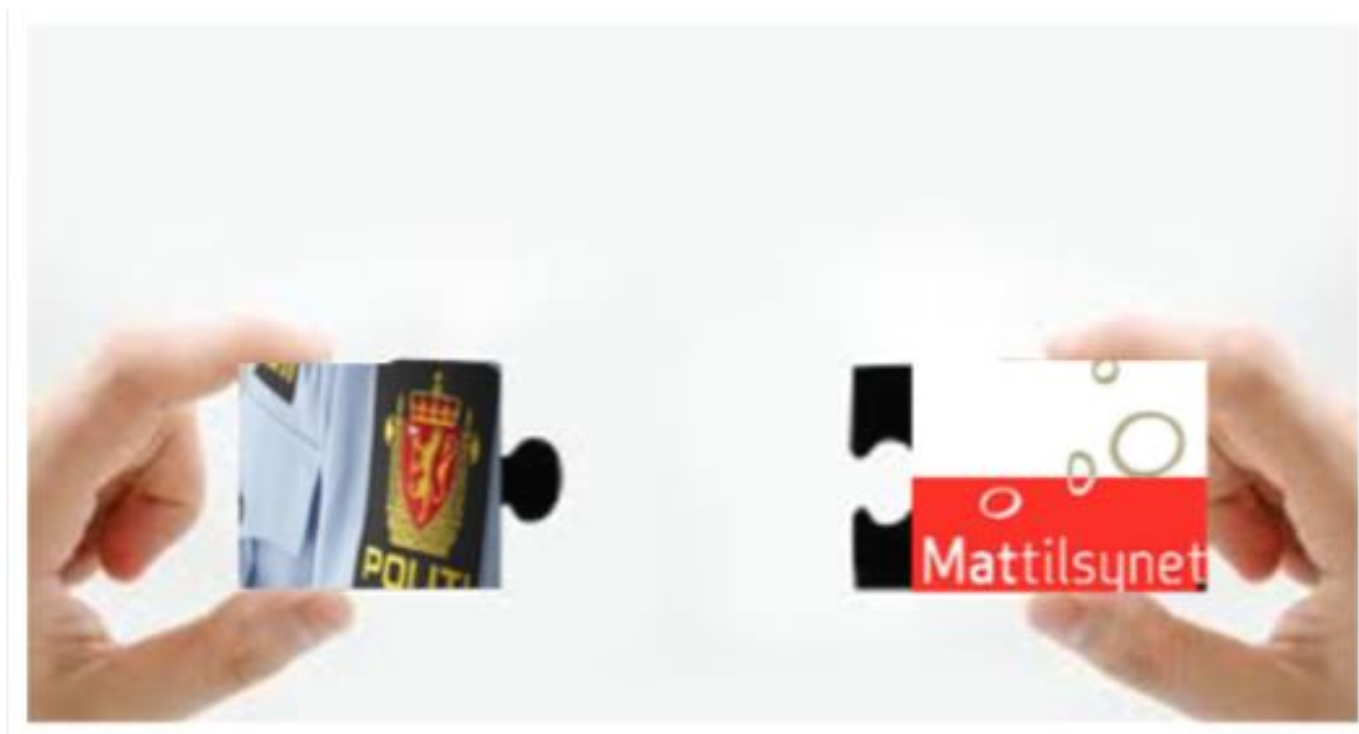

Pilotprosjekt Dyrekrim

Trøndelag Politidistrikt og Mattilsynet region Midt

Et samarbeid for å bekjempe kriminalitet mot dyr

Sammendrag av pilotprosjekt dyrekrim

Pilotprosjekt «Dyrekrim» har utviklet en metode for godt samarbeid mellom Mattilsynet og politiet for å bekjempe kriminalitet mot dyr.

Effekten av et godt samarbeid lar seg ikke beskrive med antall saker og tall. Målet med prosjektet var å få til et samarbeid ved å utvikle en samarbeidsmetode. Ved å opprette dyrekrimgruppe og krimteam, rutiner og kompetansetiltak har samarbeidet mellom Mattilsynet og politiet blitt bedre. Effekten kan beskrives slik:

- Mattilsynet tar tidligere kontakt med politiet, og leverer anmeldelse raskere. Mattilsynets dokumentasjon i form av tekst og bilder har blitt bedre. Dette gjør at sakene er lettere å etterforske for politiet, og saksbehandlingstiden går ned.
- Begge etater har økt sin kompetanse på å forebygge kriminalitet mot dyr ved å delta på kompetansesamlinger og arbeidet med enkeltsaker.
- Bevisstheten hos politiet og i Mattilsynet om dyrekrimssaker har økt gjennom materiellet som er utarbeidet og reaksjoner i straffesaker.
- Ved at etterforskere og jurister har fått spisskompetanse på saker med kriminalitet mot dyr, blir sakene bedre belyst, og det blir mer effektivt.
- Mattilsynet kan bistå politiet i faglige vurderinger i saker som anmeldes av andre, blir disse sakene bedre belyst
- Terskelen for å ta kontakt med hverandre har blitt litt lavere, og vi vet hvem vi skal kontakte og hvordan. Dette fører til at Mattilsynet kontakter politiet mye tidligere enn før. Da blir bevisstheten i sakene blir bedre, og man får utnyttet hverandres kompetanse underveis i etterforskningen.
- Saker som er kompliserte og omfattende har fått høyere prioritert gjennom økt kunnskap og dedikerte ressurser. Arbeidet med slike saker er tidkrevende og krever flere typer kompetanse. Denne kompetansen kan hentes fra økonomi- og miljøteamet. Strafferettslig reaksjon i disse sakene virker forebyggende.
- Mattilsynet dokumenterer alvorlighetsgraden og graden av dyrelidelse i saker de anmelder.
- Samarbeidsmetoden som er utviklet kan med fordel også anvendes på andre fagområder.
- Straffepåstandene i dyrevelferdssaker har som følge av prosjektet blitt strengere og i tråd med Høyesteretts praksis.

Prosjektet har utviklet en samarbeidsmetode

Mattilsynet og politiet har begge viktige roller for å ivareta dyrenes rettssikkerhet. For å lykkes i å bekjempe kriminalitet mot dyr, må Mattilsynet og politiet samarbeide. I pilotprosjektet Dyrekrim ble det utviklet en samarbeidsmetode for å bekjempe alvorlig kriminalitet mot dyr.

Å bekjempe kriminalitet mot dyr må være en prioritert oppgave

Oppgaven med å bekjempe kriminalitet mot dyr må prioriteres, og det må settes av ressurser og dedikerte personer til å jobbe med oppgaven i begge etater. Å forebygge kriminalitet mot dyr må ikke komme i skyggen av arbeidet med å forebygge annen alvorlig kriminalitet.

Politiet har opprettet en dyrekrimgruppe og Mattilsynet et krimteam

Både Mattilsynet og politiet har opprettet egne funksjoner som jobber med kriminalitet mot dyr. Med slike egne funksjoner økes kompetansen og det blir satt av nødvendige ressurser til å arbeide med dyrekrim.

Politiet sin dyrekrimgruppe har både egen etterforsker og egen jurist. I tillegg er det opprettet miljø-funksjoner som har kriminalitet mot dyr som en prioritert oppgave.

Dyrekrimgruppen samarbeider med miljøkrimkoordinator, miljøteamet og miljøkontakter. Til sammen utgjør de et robust kompetansemiljø, og med en slik organisering kan saker fordeles på flere som har dyrevelferd som prioritert oppgave og kompetanse på dyrekrim-saker.

Mattilsynet har etablert et eget krimteam. Teamet har medarbeidere med kompetanse på alle dyrearter, egen jurist og kompetanse på mat-området. Effekten av å løfte arbeidet med anmeldelser i eget team, er at de mest alvorlige sakene anmeldes og at Mattilsynet leverer anmeldelser tidlig, med god kvalitet og dokumentasjon.

Rutine for samarbeid mellom etatene er nødvendig

En ny samarbeidsrutine beskriver hvordan Mattilsynet og politiet skal samarbeide i alle faser av en dyrekrimsak. Rutinen sørger for at kompetansen begge etater har, blir benyttet.

En slik rutine for samarbeid gjør det mindre sårbart at enkeltpersoner i etatene slutter, og nye kommer inn.

Å kjenne hverandres rolle og oppgave er viktig for godt samarbeid

For å kunne bistå hverandre i arbeidet med dyrekrimssaker er det en forutsetning å kjenne hverandres oppgaver, samfunnsoppdrag og rammer. Hva kan politiet gjøre for å forebygge kriminalitet mot dyr, og hva kan politiet bruke Mattilsynet til? I prosjektet ble det kartlagt hvilken kjennskap etatene må ha til hverandre, og det er avholdt felles samlinger, møter og kurs for å dele denne kunnskapen.

Interne rutiner og lokal forankring er nødvendig

Hele organisasjonen må bidra for å få til et godt samarbeid, ikke bare deler av den. Å bekjempe kriminalitet mot dyr skjer i alle deler av både Mattilsynet og politi-etaten. Alle som blir involvert i dyrekrimssaker må vite hvordan disse skal håndteres, og hvem man skal samarbeide med. Rutiner, retningslinjer og kunnskap om samarbeid må deles med alle. Lokale møter mellom de som jobber med saker ute i felt fra begge etater er derfor viktig.

Samarbeidet fortsetter også etter at prosjektet er avsluttet

Samarbeidet mellom Mattilsynet og politiet har høyprioritet også etter prosjektperioden. De to etatene har forpliktet seg til å fortsette arbeidet i tråd med den metoden som er utviklet. Det betyr at arbeidet med å bekjempe kriminalitet mot dyr er styrket permanent mellom Trøndelag politidistrikt og Mattilsynet region midt.

Anbefaler at samarbeidsmetoden tas i bruk i hele landet

Metoden som er utviklet i pilotprosjekt Dyrekrim er egnet til å tas i bruk over hele landet. Det er da viktig at det settes av ressurser med dedikerte personer som samarbeider med dyrekrimssaker. Bekjempelse av dyrevelferds kriminalitet kan da bli bedre håndtert på en god måte uavhengig av hvor i landet forbrytelsen skjer. Materialet som er utarbeidet i Pilotprosjekt Dyrekrim i Trøndelag vil være tilgjengelig for alle politidistrikter og Mattilsynets regioner.

Pilotprosjekt «Dyrekrim» har utviklet en metode for godt samarbeid mellom Mattilsynet og politiet for å bekjempe kriminalitet mot dyr

Innhold

Sammendrag av pilotprosjekt dyrekrim	2
Prosjektet har utviklet en samarbeidsmetode	3
Å bekjempe kriminalitet mot dyr må være en prioritert oppgave	3
Politiet har opprettet en dyrekrimgruppe og Mattilsynet et krimteam	3
Rutine for samarbeid mellom etatene er nødvendig	3
Å kjenne hverandres rolle og oppgave er viktig for godt samarbeid	3
Interne rutiner og lokal forankring er nødvendig	4
Samarbeidet fortsetter også etter at prosjektet er avsluttet	4
Anbefaler at samarbeidsmetoden tas i bruk i hele landet	4
1 Innledning: Målet med prosjektet var å utvikle en metode for godt samarbeid mellom Mattilsynet og politiet	7
1.1 Tiltakene for å bedre samarbeidet ble avklart i pilotprosjektet	7
2 Tiltak for å bedre samarbeidet	8
2.1 Dedikerte ansatte og bedre kompetanse	8
2.1.1 Politiet har opprettet dyrekrimgruppe	9
2.1.2 Miljøkrimkoordinator, miljøteam og miljøkontakter er også dedikert til blant annet dyrevelferd	9
2.1.3 Mattilsynet har opprettet et eget krimteam for å øke kvaliteten på samarbeidet	10
2.2 En samarbeidsrutine som forplikter	12
2.2.1 Fire årlige saksmøter gjør at alle saker har god fremdrift	13
2.3 Samarbeidet er forankret på ledernivå i en samarbeidsavtale	13
2.4 Vi må lære av hverandre	13
2.4.1 Felles samling – hva gjør Mattilsynet og hva gjør politiet	14
2.4.2 Informasjon til omverden om prosjektet	14
2.4.3 Fiskevelferd i oppdrett krever særlig kompetanse	14
2.4.4 Utvikling og utdanning av egne medarbeidere	15
2.4.5 Mattilsynet må ta gode bilder	15
2.4.6 Bidra med nyttige erfaringer til andre	16
2.4.7 Å lære er en kontinuerlig prosess	16
2.5 Tiltakskort	16
2.5.1 Tiltakskort for dyrevelferdssaker	16
2.5.2 Tiltakskort om midlertidig forvaring av dyr	16
2.6 Godt samarbeid ute i felt der sakene oppstår	17
2.6 Felles mediestrategi	19
3 To etater – ett felles prosjekt	19
3.1 Hvordan går vi frem - prosjektmøter	19

4	Utfordringer i prosjektet.....	19
4.1	Kultur for samarbeid	19
4.2	Forventningsavklaring så tidlig som mulig	20
4.3	Forskjell på forvaltningssak kontra straffesak.....	20
4.4	Gjensidig varsling i saker	20
4.5	Formidle samarbeidsrutine, samarbeidsavtale og tiltakskort ut i organisasjonene	20
4.6	Sette av tid til kompetansehevende tiltak og forebyggende arbeid	21
5	Hva har vi oppnådd – beskrivelse av effekten	21
5.1	Samarbeidet har blitt bedre!	21
6	Prosjektgruppens anbefalinger til oppdragsgiver	23

Et godt samarbeid mellom Mattilsynet og politiet vil bidra til å forebygge kriminalitet mot dyr og gi bedre dyrevelferd.

1 Innledning: Målet med prosjektet var å utvikle en metode for godt samarbeid mellom Mattilsynet og politiet

Dyr har ingen egen stemme, og er derfor avhengig av at noen taler deres sak. Mattilsynet og politiet har begge en viktig rolle for å sikre dyrs rettssikkerhet. For å få til dette må etatene samarbeide og sikre at bekjempelse av kriminalitet mot dyr blir prioritert.

Mandatet til prosjektet var å utvikle en god metode for samarbeid for å bekjempe kriminalitet mot dyr. I arbeidet ble det lagt vekt på;

- At begge etater skal ha nødvendig kompetanse for å håndtere saker
- Møtepunkter mellom politidistriktet og det lokale Mattilsyn.
- Best mulig rutiner for å behandle straffesaker
- Bedre samarbeidet i forbindelse med anmeldelser fra Mattilsynet
- Redusere saksbehandlingstiden i saker som blir anmeldt av Mattilsynet
- Formidle kunnskap om grovhet/alvorlighetsgrad til påtalemyndigheten
- Valg av riktig straffepåstand.

Målet med prosjektet var å utvikle en metode for systematisk samarbeid. Samarbeidet må være systematisk, slik at det ikke er personavhengig. Kompetansen om kriminalitet mot dyr skal økes, og det skal være faste kontaktpunkter som gjør at det blir enkelt å kommunisere. I tillegg skal det være avsatt tilstrekkelig ressurser i begge etater til å sikre et godt samarbeid.

Pilotprosjektet fikk navnet «Dyrekrim», for at hensikten skulle bli tydelig. Prosjektet har gått over 3 år. I media har prosjektet blitt omtalt som «Dyrepoliti», noe som har gitt store utfordringer med hensyn til forventninger til prosjektet.

1.1 Tiltakene for å bedre samarbeidet ble avklart i pilotprosjektet

For å kartlegge nåsituasjonen for samarbeidet om saker om kriminalitet mot dyr, hva som var ønsket situasjon og hvilke tiltak som var nødvendig for et godt samarbeid, ble det opprettet et forprosjekt. Deltakerne i forprosjektet var medarbeidere fra Sør-Trøndelag politidistrikt (nå Trøndelag politidistrikt) og Mattilsynet region Midt.

I rapporten fra forprosjektet ble det foreslått en rekke tiltak for å bedre samarbeidet med å bekjempe kriminalitet mot dyr. Tiltakene ble utviklet og satt i verk av pilotprosjektet. Det er viktig å presisere at tiltakene har som mål å øke kvaliteten på samarbeidet, og ikke antall saker. Effekten av tiltakene vil synliggjøres fremover i tid.

Forprosjektets rapport finnes her: [Prosjektrapport](#)

2 Tiltak for å bedre samarbeidet

Tiltakene som beskrives i det følgende, er nå implementert i begge etater. Effekten av tiltakene oppsummeres i tilknytning til at de beskrives nedenfor.

2.1 Dedikerte ansatte og bedre kompetanse

I forprosjektet ble det sett på fordelingen av saker om dyrevelferds kriminalitet i politiet. Saker kodet på dyrevelferd ble fordelt til mange ulike påtalejurister, noe som gjorde at den enkelte jurist og etterforsker ikke fikk tilstrekkelig mange saker til at de fikk bygget kompetanse på området.

Ved å organisere arbeidet med dyrevelferds kriminalitet i en egen gruppe med dedikerte personer, legger man til rette for å bygge kompetanse på området, anvende ressursene mer effektivt, ha faste kontaktpunkter, og ikke minst få en bedre håndtering av den enkelte sak. Dette vil igjen bidra til å korte ned saksbehandlingstiden, og få større oppklaringsprosent. Dedikerte personer og ressurser bidrar også til at saker om dyrevelferd får en høyere prioritering, og ikke taper konkurransen mot annen grov kriminalitet.

Mattilsynet har fagkompetanse på dyrevelferd, og dyrekrimgruppen har tett dialog med Mattilsynet for avklaring av faglige spørsmål.

I tillegg kan dyrekrimgruppen bistå Mattilsynet i vurderingen av hvilke saker som skal anmeldes ut fra bevissituasjonen. I saker som anmeldes av andre kan dyrekrimgruppen kontakte Mattilsynet til hjelp med veterinærfaglige vurderinger.

Både politiets og Mattilsynet må organisere arbeidet med å bekjempe kriminalitet mot dyr slik at det blir en prioritert oppgave.

2.1.1 Politiet har opprettet dyrekrimgruppe

Trøndelag politidistrikt har opprettet en egen dyrekrimgruppe, med egen etterforsker og egen påtalejurist. Også miljøkrimkoordinator har en rolle og oppgave inn i denne gruppa som bindeledd mellom dyrekrimgruppa og politidistriktet for øvrig.

Gruppa har distrikts-overgripende ansvar for saker som gjelder dyrevelferdsloven, og andre relevante bestemmelser som naturlig må vurderes i forbindelse med brudd på dyrevelferdsloven. Med distrikts-overgripende ansvar menes at gruppa skal koordinere, bistå og ha hovedansvaret for etterforskning og påtale av saker med grove overtredelser på dyrevelferdsloven. Gruppa er plassert under avsnitt for Økonomi, miljø og arbeidslivskriminalitet.

Gruppas oppgaver og mandat er beskrevet i en intern instruks. Instruksen omfatter også operasjonssentralens oppgaver, kriminalvaktens, og de geografiske driftsenhetenes oppgaver i dyrevelferdssaker. Instruksen beskriver rutiner for samarbeid både i kontortid og ut over normal kontortid.

2.1.2 Miljøkrimkoordinator, miljøteam og miljøkontakter er også dedikert til blant annet dyrevelferd

Dyrekrimgruppe, miljøkrimkoordinator, miljøteam og miljøkontakter er viktige funksjoner for kompetanse og koordinering på dyrevelferdssaker. Til sammen utgjør de et robust kompetansemiljø, med god kompetanse. En slik organisering reduserer sårbarheten, da saker kan fordeles etter behov. Definerte roller og dedikerte personer gjør at det blir en effektiv og kort vei for dialog mellom Mattilsynet og politiet.

Anmeldelse i andre saker fra innenfor Mattilsynets forvaltningsområder vil også bli håndtert av miljøteam og miljøkontakter, noe som gjør at man kan dra synergieffekten fra samarbeidet innen dyrevelferd over på også andre fagområder.

Miljøkrimkoordinatoren har et stort nettverk internt og eksternt, ettersom han arrangerer tverretatlige miljøforum. Han er også faglig rådgiver i større saker som omhandler miljøkriminalitet, og deltar på kurs og konferanser på ulike arenaer der han får kunnskap som naturlig bør deles med dyrekrimgruppa

Miljøkrimkoordinatoren vil derfor være en bidragsyter til å styrke kompetansen på dyrevelferd. Sammen med miljøkontaktene vil han være dyrekrimgruppas forlengende arm ut i distriktet. Mange av dyrevelferdssakene vil bli etterforsket lokalt i samarbeid med påtalejurist, dyrekrimgruppas etterforsker og miljøkrimkoordinatoren.

Miljøkrimkoordinatoren vil også være et viktig kontaktpunkt mellom Mattilsynets krimteam og andre aktører og etater. Dette vil gi en ensartet informasjonsutveksling og god struktur på informasjonsflyt.

I juni 2018 er det opprettet et miljøteam som organisatorisk er plassert under samme avsnitt som dyrekrimgruppa. Teamet består av to dedikerte etterforskere samt miljøkrimkoordinator. Påtalejurist for dyrekrim er også jurist for miljø-temaet.

Teamet har på samme måte som dyrekrim-gruppa distrikts overgripende ansvar, da for saker om ytre miljø. De skal utøve fagansvar, og etterforske de alvorligste ytre miljøsakene i politidistriktet.

I tillegg har hver geografiske driftsenhet (GDE) egne miljøkontakter som skal være faglig pådriver og inspirator for driftsenhetene når det gjelder miljø saker og dyrevelferdssaker. Miljøkontaktene skal sørge for et fruktbart samarbeid med samarbeidspartnere og organisasjoner. Miljøkontaktene skal ha ansvaret for miljøsakene og dyrevelferdssakene i sitt område. De er kontaktleddet mellom politidistriktets miljøkrimkoordinator samt til dyrekrimgruppa ut mot sin geografisk driftsenhet.

Dyrekrimgruppa har opprettet et eget prosjekt i etterretnings-systemet Indicia kalt "Dyrekrimprosjektet Sør-Trøndelag. Hensikten med føringen i Indicia er å dokumentere og ha oversikt over alt som er gjort i prosjektet. Dette kan være seg møter, samlinger og foredrag. Alle tips som er kommet inn er loggført og det er beskrevet hvordan tipsene er behandlet. Det kan være tips både fra politipatruljer, Mattilsynet, publikum samt opplysninger fra den Operative loggen (PO) som er ført inn. Mange av tipsene er forhold som ikke følges opp fra politiets side og som blir sendt over til Mattilsynet. Tipsene kan være svært nyttige dersom det dukker opp nye forhold ved en senere anledning.

Eksempel:

I etterforskning av store og komplekse saker med store aktører, vil det være behov for å sette sammen et tverrfaglig team bestående av både revisorer, påtalejurist og etterforskere med kompetanse på både dyrekrim og økonomi/miljø. Ved å organisere dyrekrim sammen med økonomi og miljø, kan ressursene utnyttes på en effektivt måte med god kvalitet.

2.1.3 Mattilsynet har opprettet et eget krimteam for å øke kvaliteten på samarbeidet

I saker hvor anmeldelse er et aktuelt virkemiddel, har Mattilsynet avdekket store dyrelidelser. Inspektørens fokus er og skal være å sette i verk tiltak for å få avsluttet lidelsen for dyrene. Opprettelsen av krimteam har ført til at de mest alvorlige sakene anmeldes, og at anmeldelsen kommer raskt.

Ofte er dyreeiere i en personlig sårbar situasjon, og beslutningen om å anmelde for den enkelte inspektør kan oppleves som tyngende.

Ved å løfte beslutningen om å anmelde til et regionalt team, ivaretar man at avgjørelsen tas i tråd med etablert praksis, og blir en prioritert oppgave. Dersom avdelingen selv ikke har kapasitet til å skrive anmeldelsen, kan krimteamet bistå med dette. Krimteamet skal i alle tilfelle bistå med kvalitetssikring av anmeldelser og videre oppfølging av denne.

Bevissituasjonen blir bedre ved at krimteamet kan veilede avdelingene og raskt komme i kontakt med politiet. Godt dokumenterte anmeldelser letter politiets etterforskning og korter ned saksbehandlingstiden. Krimteamet kan sørge for å innhente kompetanse fra egen etat der politiet trenger bistand i veterinærfaglige vurderinger eller lovforståelse.

Mattilsynet region Midt har opprettet et krimteam. Teamet er sammensatt av personer med fagkompetanse innen dyrevelferd på landdyr og i oppdrett, næringsmidler, kommunikasjon og

juss. Teamets medlemmer er geografisk spredt på forskjellige steder i hele regionen, også i Møre og Romsdal som ikke omfattes av pilotprosjektet. Dette for å sikre en lik behandling i hele Mattilsynets region.

Det er utarbeidet eget mandat for krimteamets sammensetning og oppgaver. Teamet er regionalt, og skal beslutte hvorvidt saker skal anmeldes i samarbeid med avdelingene, uavhengig av hvor saken oppstår. Også saker om matkriminalitet omfattes.

Krimteamet og dets medlemmer er fast kontaktpunkt mellom Mattilsynet og politiet, både i enkeltsaker og ved mer generelle henvendelser. Teamet har god kjennskap til saker som anmeldes og rettspraksis, og bistår både avdelingene og politiet med en mest mulig enhetlig behandling i tråd med dette.

Videre bistår krimteamet med forberedelse av medarbeidere som skal vitne i straffesaker, og bistår i vurdering av eventuell anke av saker. Teamet har ansvar for å legge inn dommer og forelegg i juss for tilsynet, som er Mattilsynets eget arkiv for enhetlig behandling av saker.

Krimteamet har en samlet oversikt over alle anmeldelser i regionen, og har ansvaret for kontinuerlig oppfølging av disse mot politiets dyrekrimgruppe og miljøteam.

Mattilsynet region Midt har etablert en egen retningslinje som gjelder saker med sterke virkemidler, «Retningslinje for Pri1-saker». Denne retningslinjen ivaretar at saker om blant annet anmeldelse, drøftes med krimteamet straks, og anmeldelsen skal utarbeides innen kort frist. I vurderingen av om en sak skal anmeldes, bistår krimteamet med å se på om saken er tilstrekkelig dokumentert. Krimteamet tar raskt kontakt med politiet for vurdering av saken og om det er behov for at det brukes tvangsmidler for å sikre bevis.

Eksempel: Tidligere ble anmeldelser skrevet etter at forvaltningssaken var ferdig, noe som medførte at det tok lang tid før etterforskningen hos politiet kom i gang og bevis kunne gå tapt. Alvoret i saken ble ikke tilstrekkelig synliggjort, fordi Mattilsynet ikke prioriterte å anmelde straks. Det var også ulike vurderinger mellom avdelingene om hvilke saker som skulle anmeldes. Mattilsynet slapp tak i saken når den var anmeldt, og hvorvidt det var kontakt mellom etatene under etterforskning, var tilfeldig. Alle disse fallgruvene blir fanget opp ved å samle kompetansen og oppfølging av sakene på et regionalt team.

2.2 En samarbeidsrutine som forplikter

Det er viktig å ha gode rutiner for samarbeidet slik at man vet når og hvordan man skal samarbeide.

En av prosjektets viktigste oppgaver var å etablere en rutine for vurdering og behandling av straffesaker.

En samarbeidsrutine som beskriver hvordan samarbeidet skal foregå, sikrer en grundig og god behandling av alle saker som anmeldes etter dyrevelferdsloven § 37. Den sørger for nødvendig dialog mellom partene og utnytter fagkompetansen godt.

En samarbeidsrutine vil gjøre utskifting av enkeltpersoner mindre sårbar.

Rutinen beskriver også hvordan etatene kan utnytte hverandres kompetanse til å vurdere om anmeldelse er riktig virkemiddel.

Arbeidet med å lage samarbeidsrutinen var et sentralt element i første halvdel av prosjektet. Samarbeidsrutinen var ferdig utformet og bekjentgjort sommeren 2017.

Rutinen beskriver hvem som er ansvarlig for saken på et hvert stadium av saken og hvem som er ansvarlig for å etablere dialog. Videre hvilke vurderinger som skal foretas med hensyn til dokumentasjon, bevisvurdering og fagstøtte, hva som må forberedes og drøfting av påstand og resultat. Et viktig punkt i rutinen er evaluering av saken når den er ferdig for å sikre kontinuerlig forbedring av samarbeidet. Rutinen har også et punkt om mediehandtering i saker som skaper stor oppmerksomhet.

Det er forpliktende for begge parter å følge de punktene i samarbeidsrutinen som er relevant i den enkelte sak. Rutinen er også en god veileder for videre saksgang.

Samarbeidsrutinen ble laget med utgangspunkt i hvordan samarbeidet i en konkret sak foregikk. Rutinen er utformet slik at den kan brukes i alle typer saker som involverer politiet og Mattilsynet, og kan trolig også brukes av andre etaters samarbeid med politiet.

2.2.1 Fire årlige saksmøter gjør at alle saker har god fremdrift

For å sikre at samarbeidsrutinen blir fulgt i den enkelte sak, etableres det 4 faste møter årlig mellom dyrekrimgruppen og krimteamet. Der vil saker som er anmeldt for brudd på dyrevelferdsloven gjennomgås. Møtene skal sikre nødvendig fremdrift i anmeldte saker, samt gjensidig informasjonsutveksling og fagstøtte. På møtene vil avsluttede saker evalueres. I tillegg vil det være løpende kontakt om enkeltsaker ved behov.

2.3 Samarbeidet er forankret på ledernivå i en samarbeidsavtale

Et godt samarbeid er avhengig av at det foreligger gode rutiner. Det forutsetter også vilje for og tilrettelagt organisering som fremmer samarbeid. Både Mattilsynet og Politiet som offentlige organer er stadig gjenstand for effektivisering og omorganisering. Det er derfor viktig at samarbeidet forankres på ledernivå i en gjensidig forpliktende avtale.

Det er inngått en samarbeidsavtale på sentralt nivå mellom Mattilsynet og Politidirektoratet som omhandler kriminalitet mot dyr.

Mattilsynet region Midt og politiet i Trøndelag har i tillegg inngått en lokal/regional forpliktende avtale om samarbeid.

Avtalen forplikter begge parter til årlige møter på ledernivå og gjelder for saker som anmeldes etter både dyrevelferdsloven og matloven. Samarbeidsavtalen beskriver et forpliktende samarbeid mellom partene ved behov for bistand ved tilsyn, varslingsplikt, fellesaksjoner, forebygging, felles kompetanseutvikling samt media og kommunikasjonsarbeid.

Avtalen viderefører samarbeidet som er etablert i dyrekrimprosjektet, også etter endt prosjektperiode. Dette innebærer en permanent styrking av arbeidet med å bekjempe dyrevelferds kriminalitet ut over den tildelte prosjektperioden.

Samarbeidsavtalen er signert av Regiondirektøren i Mattilsynet region Midt og Politimesteren i Trøndelag politistrikt. Det er årlig møte på ledernivå hvor man evaluerer samarbeidet og ser på behovet for eventuelle justeringer av avtalen.

2.4 Vi må lære av hverandre

En viktig forutsetning for godt samarbeid er at man kjenner hverandres arbeidsområde og kompetanse. Videre må man kjenne hverandres samfunnsoppdrag og organisering. For å se nytteverdien i et samarbeid må man ha tilstrekkelig forståelse for hverandres fagfelt og hvordan dette kan bedre kvaliteten av den enkelte sak og sakstypen generelt.

«Ingen lov eller forordning er mektigere enn forståelse», Platon.

Ved å lage felles kompetansesamlinger som skaper en gjensidig forståelse av hverandres fagfelt, metodikk og organisering, skaper vi tillitt og forståelse for hvordan vi kan samarbeide bedre, og hvorfor vi samarbeider. Ved å lære om hverandres fagfelt, hever vi kvaliteten på samarbeidet.

2.4.1 Felles samling – hva gjør Mattilsynet og hva gjør politiet

I begynnelsen av 2017 arrangerte prosjektet en todagers samling for ansatte i Mattilsynet og politiet. Målet med samlingen var å bli bedre kjent med hverandres arbeidsoppgave, kompetanse og organisering. I tillegg ble rammene for dyrekrimgruppe og krimteam presentert.

Vi hadde forelesere fra krim-teknisk i politiet, statsadvokatembetet, økokrim og veterinærinstituttet med fokus på hvilke støttefunksjoner som kan benyttes til hjelp for arbeidet med å bekjempe kriminalitet mot dyr.

2.4.2 Informasjon til omverden om prosjektet

På våren 2017 arrangerte prosjektet et frokostseminar hvor målet var å fortelle interesseorganisasjoner og omverden om rammene for dyrekrimprosjektet. Dette for å justere forventninger. Etter at prosjektet ble omtalt som «dyrepoliti» var det nødvendig å informere om prosjektets oppdrag, som er å utvikle en samarbeidsmetode.

2.4.3 Fiskevelferd i oppdrett krever særlig kompetanse

Også fisk er omfattet av dyrevelferdsloven, og har rettsvern etter denne. Mattilsynet region Midt har de senere år anmeldt flere saker for overtredelse av dyrevelferdsloven i oppdrettsnæringen. Da dette er saker med stor kompleksitet, ble det laget en to dagers kompetansesamling for politiet om fiskevelferd spesielt, og oppdrettsnæringen generelt.

På den første dagen fikk deltakerne en omvisning på matfiskanlegg og slakteri med informasjon fra næringsaktører. Den andre dagen ble det holdt foredrag innen fag og regelverk av representanter fra Mattilsynet, Fiskeridirektoratet og Økokrim.

Mattilsynet holdt kurs for politiet om fiskevelferd og oppdrett. Deltakere fra politiet fikk en omvisning på matfiskanlegg og slakteri.

2.4.4 Utvikling og utdanning av egne medarbeidere

To av medlemmene i Mattilsynets krimteam og en fra dyrekrimgruppen har i løpet av prosjektperioden gjennomført et studie på politihøyskolen om miljøkriminalitet. Studiet tar i stor grad opp forholdet mellom forvaltning og politi, og politiets forskjellige roller i samfunnet.

2.4.5 Mattilsynet må ta gode bilder

Mattilsynets inspektører har ingen opplæring i hvordan man kan dokumentere lovbrudd på en tilfredsstillende måte med bilder. Alle Mattilsynets ansatte som fører tilsyn har mobiltelefon, men svært sjeldent med seg speilrefleks-kamera. Manglende opplæring på bilder og bruk av utstyr, har medført at det har blitt tatt mange dårlige bilder som ikke kan brukes som bevis i en straffesak.

For å øke bruken av og kvaliteten på bilder som dokumentasjon, har krimteamet arrangert kurs i å ta bilder med mobilen. Kurset ble holdt av krim-teknikere tilknyttete Politihøyskolen.

I tillegg har Krim-temaet utviklet en bilde-mal, som gjør det lettere å sortere, lagre og fremvise bilder av en god kvalitet i forbindelse med både straffesaker og forvaltningssaker.

Å ta gode bilder med god kvalitet er viktig. Da må man vite hva man skal ta bilde av, og hvordan man får bilder av god kvalitet

2.4.6 Bidra med nyttige erfaringer til andre

I tillegg har deltakere fra både dyrekrimgruppen og krimteamet deltatt på ulike kurs, møter og i ulike forum for å presentere arbeidet med dyrekrimprosjektet, og hvilke erfaringer man kan dra ut av dette til nytte for andre. Herunder hatt foredrag på skoler, for dyrebeskyttelsen og for veterinærstudenter.

2.4.7 Å lære er en kontinuerlig prosess

Det er viktig å legge til rette for jevnlig kompetansesamlinger og en kontinuerlig vurdering av behov for økt kompetanse. Det er mye god kompetanse i begge etater som kan utnyttes på en effektiv måte med hensyn til både tid og penger.

Effekten av kompetansesamlinger er vanskelig å måle, men det er utvilsomt at en bedre forståelse for hverandres oppgaver, organisering og fagkompetanse fører til bedre samarbeid og at terskelen for samarbeid blir lavere.

2.5 Tiltakskort

For å sikre oss at saker om dyrevelferd blir håndtert på en god måte fra starten av og forhindre at nødvendige bevis går tapt, er det utarbeidet tiltakskort.

Et tiltakskort er en sjekklister eller en aksjonsliste som skal være til støtte for en beredskapsorganisasjon. Det gir støtte for å kunne gjennomføre nødvendige tiltak i riktig rekkefølge. Hensikten med tiltakskort er å sikre at alle nødvendige tiltak utføres uansett hva slags type hendelse man står overfor.

2.5.1 Tiltakskort for dyrevelferdssaker

De første 48 timer av en straffesak er vesentlig i forhold til bevissikring. Dette gjelder både av teknisk art som bl.a. åstedsundersøkelse, tekniske bevis på dyret, bilder/videobevis, samt taktiske bevis som avhør av vitner/mistenkte, ransaking og beslag.

Når en sak hos politiet ikke starter med en anmeldelse, vil det være operasjonssentralen og en politipatrulje som først får kunnskap om en dyrevelferdssak. Operasjonssentralen og politipatruljene er bemannet av generalister som ikke har spesiell kjennskap til dyrevelferdskriminalitet.

Tiltakskortet beskriver hvordan en straffesak skal håndteres av politiet i initialfasen. Det vil si fra melding kommer inn til operasjonssentralen, hva første enhet på stedet skal gjøre, åstedsundersøkelse, dokumentasjon av skader på dyret, håndtering av mistenkte, etterarbeid og etterforskning. Tiltakskortet oppstiller nødvendig kontaktinformasjon til Mattilsynet, dyrekrimgruppa og andre som skal kontaktes i slike saker.

2.5.2 Tiltakskort om midlertidig forvaring av dyr

I mange tilfeller kommer politiet i situasjoner hvor dyr må tas hånd om, enten fordi de blir dårlig behandlet av eiere, eller at det ikke er noen som kan ta vare på dyret. I slike tilfeller kan dyret tas i midlertidig forvaring av enten Mattilsynet eller politiet.

Da dette er saker som krever en overføring av saken fra politiet til Mattilsynet, er det viktig å ha tiltakskort som beskriver hvordan og når overføringen skal foregå.

I tillegg til en beskrivelse av saksgang og frister, har tiltakskortet kontaktinformasjon til Mattilsynet og informasjon om ansvaret for kostnader for oppstalling.

Tiltakskortet vil bli supplert med en mal for hvordan vedtak om midlertidig forvaring skal utformes. Det er jourhavende jurist som vil fatte slike vedtak og han/hun har nødvendigvis ikke kjennskap til denne sakstypen.

2.6 Godt samarbeid ute i felt der sakene oppstår

Det er der sakene oppstår samarbeidet er viktigst. Ved å samarbeide fra saker oppstår sikrer man at bevis ikke går tapt.

Utarbeidelse av samarbeidsrutine, samarbeidsavtale, kompetansesamlinger og tiltakskort vil ha liten verdi om dette ikke gjøres kjent i organisasjonen. Det er langt fra alle som kommer i befatning med saker som krever samarbeid mellom etatene som fanger opp at dette er materiell som eksisterer.

Et samarbeid mellom grupper og funksjoner har liten effekt dersom det ikke også etableres et samarbeid på de stedene hvor sakene oppstår og avdekkes.

For å forankre og implementere samarbeidsrutine, avtale, tiltakskort og kompetanse, har det vært gjennomført 7 lokale møter mellom Mattilsynets avdelingskontor og politiets miljøkontakter på de ulike geografiske enheter. Møtene ble gjennomført og ledet av representanter fra dyrekrimprosjektet.

Formålet med møtene var

- Å bli kjent med hverandre, hverandres oppgaver, roller og felles samarbeidsplattform

- Utveksle kontaktinformasjon for lett og raskt komme i kontakt med hverandre ved behov
- Klarlegge rammer for samarbeidet som oppstilles i lov, ved avtale og rutiner.
- Avtale neste møte

Fra Mattilsynet deltok tilsynspersonell og leder på den enkelte avdeling, og fra politiet deltok miljøkontaktene, miljøteam og operasjonssentralen der det var naturlig.

Møtenes hovedtema var en bolk som ble kalt «Samarbeid på stedet». Som utgangspunkt for temaet ble det presentert tre ulike scenario for samarbeid i en dyrevelferdssak.

Scenario 1: En ren bistandssituasjon hvor politiet bistår Mattilsynet slik at tilsyn kan gjennomføres uten hinder og på en trygg måte. Politiets bistandsplikt og Mattilsynets rett til bistand er lovfestet i både politiloven og dyrevelferdsloven. Dette kan f.eks. være i tilfellet hvor Mattilsynet ikke slipper inn i et fjøs, eller hvor det er ustabile/potensielt farlige personer eller situasjoner som gjør at politiet må sikre Mattilsynets ansatte. I disse situasjonene går politiets inn på Mattilsynets hjemler, og vi står i utgangspunktet ikke overfor noe straffbart forhold. Mattilsynet er i førerretet, og politiet bistår.

Scenario 2: Mattilsynet har avdekket straffbare forhold, og har anmeldt dette. Saken går da i straffesporet, og politiet kan, om nødvendig, innhente beslutning om ransaking hos tingretten. Det vil da ofte være hensiktsmessig med en felles aksjon. Politiet er da i førerretet og gjennomfører aksjon som ledd i en etterforskning. Mattilsynet fører tilsyn samtidig, og vil da kunne bistå med vurderinger av hva som vil være vesentlig å beslaglegge, ut fra sin fagkompetanse.

Ett eksempel på tilfeller hvor dette kan være en hensiktsmessig fremgangsmåte, kan være der det avdekkes alvorlige brudd på dyrevelferd i et oppdrettsanlegg. Da er det viktig at politiet innhenter beslutning om ransaking og beslag, slik at relevant data etc. kan beslaglegges for å lete etter eventuelle bevis om årsaken til lovbruddet, og ansvar for dette. Mattilsynets fagkompetanse utnyttes da for å vurdere hva som vil være aktuelt å beslaglegge ut fra tilsynets kunnskap om oppdrettsnæringen og det aktuelle selskapet.

Scenario 3: Utgangspunktet er at politiet bistår Mattilsynet på en tilsynssak og så utvikler saken seg til å bli en straffesak. I slike tilfeller kan politiet bruke sin «hastekompetanse» og ta i bruk tvangsmidler som f.eks. ransaking og beslag, forutsatt at visse vilkår er til stede. I en slik situasjon kan Mattilsynet komme med en anmeldelse i ettertid. Politiet oppretter en anmeldelse på stedet og starter sin etterforskning umiddelbart i henhold til «Politiarbeid på stedet».

Dette kan illustreres ved at Mattilsynet avdekker alvorlige brudd på dyrevelferd, hvor strakstiltak er nødvendig, og hvor det er åpenbart at Mattilsynet ønsker å anmelde. Dersom viktige bevis i saken står i fare for å gå tapt, skal politiet tilkalles, slik at de kan bruke sin hastekompetanse i straffeprosessloven.

I alle tilfellene er det avgjørende med god kommunikasjon og planlegging mellom partene før felles aksjon. Det må avklares hvem som gjør hva og når.

2.6 Felles mediestrategi

Straffesaker om kriminalitet mot dyr får ofte stor oppmerksomhet i media. Da er det viktig at det er avklart hvem som uttaler seg, og hva man kan uttale seg om.

Samarbeidsrutinen beskriver hvem som har ansvar for å gi uttalelser til media. Ved mediehenvelser i forbindelse med en sak orienterer etatene hverandre om hva man uttaler seg om. I pågående straffesaker er det politiet som har ansvaret for å uttale seg i media.

3 To etater – ett felles prosjekt

3.1 Hvordan går vi frem - prosjektmøter

I løpet av den 3-årige prosjektperioden er det avholdt 13 prosjektmøter.

Møtene i første halvdel av prosjektet gikk i hovedsak med til å utarbeide prosjekt- og milepælsplan, samt definere roller og avgrensninger.

Første periode av prosjektet bar preg av mange medie-henvendelser og utfordringer med å kommunisere oppdraget vi hadde fått. Etter at prosjektet hadde blitt omtalt som «dyrepoliti» oppsto det store forventninger fra media, interesseorganisasjoner og samfunnet for øvrig, om prosjektet var utrykningspoliti som skulle ut å redde dyr som hadde det vondt. Dette har preget prosjektet hele prosjektperioden.

Prosjektmøtene ble brukt til å utarbeide prosjekt- og milepælsplan, kompetansesamlinger og til å utarbeide styrende dokumenter som er omtalt ovenfor.

Enkeltsaker ble definert ut av prosjektarbeidet, men deler av møtene ble satt av til å drøfte anmeldte saker for å bedre samarbeidet i disse og liknende saker. Enkeltsaker ble også brukt som eksempler og grunnlag for å utarbeide en egnet samarbeidsmetode.

4 Utfordringer i prosjektet

Å organisere arbeid i prosjekt er en god måte jobbe på for å få frem konkrete tiltak:

Prosjektarbeid er svært ulik fra arbeidet som utføres i linjen. I Dyrekrimprosjektet har to etater jobbe sammen i med ett felles prosjekt, og vi har møtt på noen utfordringer underveis.

Utfordringene er tatt med i rapporten da de kan være viktige læringspunkter for andre som jobber med prosjektorganisert arbeid.

4.1 Kultur for samarbeid

Det er ulike kulturer i politiet og Mattilsynet. Kultur-bygging tar tid. Det handler om å ha forståelse for hverandres arbeidssituasjon og kjenne til mulighetene og begrensningene som ligger hos de to etatene. Felles terminologi og fagspråk må utvikles slik at de to enhetene forstår hverandre

Både kompetansesamlingene, prosjekt- og saksmøtene er med på å bygge felles kultur.

Utskifting av mannskap underveis i prosjektet har vært en utfordring for samarbeidet da det går ut over kontinuitet og nye mannskaper må lære seg hverandre å kjenne samt lære seg prosjektet å kjenne.

En viktig forutsetning for å lykkes med å bygge en felles kultur, er at man har mulighet for direkte kontakt med hverandre, ved behov. Dette krever at telefonnummer og e-postadresse utveksles, og at man bruker fraværsassistent e.l. ved fravær.

4.2 Forventningsavklaring så tidlig som mulig

Det er viktig å avklare så tidlig som mulig hvilke forventninger de ulike etatene har til hverandre. Det er ikke alltid forventningene samsvarer med realiteten. Derfor er det viktig at begge etatene blir kjent med hverandre og vet hvordan den andre etaten jobber. Hva kan politiet bidra med i saker og hva kan Mattilsynet bidra med i saker. Disse avklaringene må deles med hele organisasjonen.

4.3 Forskjell på forvaltningssak kontra straffesak

Mange som jobber innen forvaltning er ikke klar over hvor mye som skal til av bevis for at en sak skal kunne nå gjennom i straffesporet å få en endelig dom. "Enhver rimelig og fornuftig tvil skal komme tiltalte til gode". For at statsadvokaten skal kunne ta ut tiltale i en sak, må det foreligge gode og nøyaktige bevis. Bevissikring de første 48 timene er avgjørende for at bevis ikke skal gå tapt. Det er avgjørende at politiet blir koblet på tidlig i en alvorlig sak. Det er også viktig for straffesaken at det kan tas avhør på stedet uten at vitner og mistenkte blir påvirket av hverandre er veldig viktig for straffesaken. Det er også viktig at politiet kan komme tidlig inn å foreta tekniske undersøkelser. En ransaking tidlig har større bevisverdi enn en ransaking etter en tid der de involverte har hatt tid til å kvitte seg med bevis.

Det er kun de alvorligste sakene som skal håndteres i straffesporet. For politiet sin del er det viktig å kjenne til hvilke muligheter som ligger hos forvaltningen. Det kan være like hensiktsmessig at en sak behandles i forvaltningssporet som i straffesporet. Mattilsynet har muligheten til å gi pålegg, gi tvangsmulkt for å tvinge gjennomføring, ta dyr i midlertidig forvaring, avvikle dyrehold, ilegge forbud mot å eie, holde, stelle osv. dyr, trekke tilbake maks tillatte biomasse i oppdrettsanlegg og gi overtredelsesgebyr etter dyrevelferdsloven. Bruk av flere av disse virkemidlene sammen kan være mer hensiktsmessig enn å gå i straffesporet.

4.4 Gjensidig varsling i saker

Det er viktig at begge etatene kontakter den andre etaten for å diskutere videre saksgang tidlig i saken. Det må avklares hva som er mest hensiktsmessig, og bruk av forvaltningssporet eller straffesporer. Hva kan den andre etaten bidra med? Det er viktig å presisere at det er Mattilsynet som sitter med fagkunnskapen når det gjelder saker med brudd på dyrevelferdsloven.

4.5 Formidle samarbeidsrutine, samarbeidsavtale og tiltakskort ut i organisasjonene

Det er viktig at de som skal foreta tilsyn hos Mattilsynet og de som først kommer bort i en dyrevelferdssak i politiet, kjenner til samarbeidsavtalen, samarbeidsrutinen og tiltakskortene. Et ledd i dette er de lokale møtene mellom politiet og Mattilsynet. I tillegg har politiet lagt ut samarbeidsrutinen og tiltakskortene på PBS web sammen med tiltakskort, slik at alle har tilgang til disse. Mattilsynet har formidlet dette til sine avdelinger, og krimteamet har ansvar

for å vise til dokumentene ved behov. Dette må "holdes varmt" og må derfor påminnes med jevne mellomrom.

4.6 Sette av tid til kompetansehevende tiltak og forebyggende arbeid

I en hektisk arbeidshverdag så er det viktig å sette av nok tid til kompetansehevende tiltak som studier på aktuelle fagfelt og kompetansesamlinger.

Det er også viktig å sette av tid til forebyggende arbeid, holde foredrag, aktiv bruk av sosiale media, samt være ute på arrangementer der det kan være aktuelt å markedsføre dyrevelferd.

5 Hva har vi oppnådd – beskrivelse av effekten

Oppdraget som ble gitt til Mattilsynet region Midt og Politiet i Sør-Trøndelag var å utvikle en kvalitativ metode for å bedre samarbeidet for bekjempelse av dyrevelferds kriminalitet.

Målet med prosjekt dyrekrim var å utvikle en metode som la vekt på;

- Samarbeid
- Kompetanseutvikling
- Møtepunkter mellom politidistriktet og det lokale Mattilsyn.
- Best mulig rutiner på behandling av straffesaker
- Bedre samarbeidet i forbindelse med anmeldelser fra Mattilsynet
- Redusere saksbehandlingstiden i saker som anmeldes fra Mattilsynet
- Formidle kunnskap om grovhet/alvorsgrad til påtalemyndigheten
- Valg av riktig straffepåstand.

5.1 Samarbeidet har blitt bedre!

Ved å gjennomføre de tiltakene som er beskrevet ovenfor, mener prosjektgruppen at oppdraget er utført med godt resultat. Dette innebærer ikke at arbeidet er ferdig, men metoden som er utviklet er klar til å tas i bruk. Ved å ha tatt i bruk metoden som er utviklet, mener vi at effektene er synlig på følgende måte:

- Mattilsynet tar tidligere kontakt med politiet, og leverer anmeldelse raskere. Mattilsynets dokumentasjon i form av tekst og bilder har blitt bedre. Dette gjør at sakene er lettere å etterforske for politiet, og saksbehandlingstiden går ned.
- Begge etater har økt sin kompetanse på å forebygge kriminalitet mot dyr ved å delta på kompetansesamlinger og arbeidet med enkeltsaker.
- Bevisstheten hos politiet og i Mattilsynet om dyrekrimsaker har økt gjennom materiellet som er utarbeidet og reaksjoner i straffesaker.
- Ved at etterforskere og jurister har fått spisskompetanse på saker med kriminalitet mot dyr, blir sakene bedre belyst, og det blir mer effektivt.
- Mattilsynet kan bistå politiet i faglige vurderinger i saker som anmeldes av andre, blir disse sakene bedre belyst
- Terskelen for å ta kontakt med hverandre har blitt litt lavere, og vi vet hvem vi skal kontakte og hvordan. Dette fører til at Mattilsynet kontakter politiet mye tidligere enn før. Da blir bevisstasjonen i sakene blir bedre, og man får utnyttet hverandres kompetanse underveis i etterforskningen.
- Saker som er kompliserte og omfattende har fått høyere prioritert gjennom økt kunnskap og dedikerte ressurser. Arbeidet med slike saker er tidkrevende og krever flere typer kompetanse. Denne kompetansen kan hentes fra økonomi- og miljøteamet. Strafferettslig reaksjon i disse sakene virker forebyggende.
- Mattilsynet dokumenterer alvorlighetsgraden og graden av dyrelidelse i saker de anmelder.
- Samarbeidsmetoden som er utviklet kan med fordel også anvendes på andre fagområder.
- Straffepåstandene i dyrevelferdssaker har som følge av prosjektet blitt strengere og i tråd med Høyesteretts praksis.

Prosjektet kan ikke vise til tallmateriale som bekrefter dette. Årsaken til dette er at metoden som er beskrevet er utviklet over en periode på tre år, og tiltakene har gradvis blitt implementert. Vi har ikke fått arbeidet etter denne metoden i tilstrekkelig lang tid til at antall saker, resultater av enkeltsaker eller saksbehandlingstid vil si noe om metoden «virker» ut fra den begrensede saksmengden som foreligger. En slik «måling» av effekt knyttet til enkeltsaker og resultater, bør foretas over en periode som strekker seg over flere år enn prosjektet har eksistert.

Imidlertid har vi, også i enkeltsaker, sett at effektene som beskrevet over har slått inn. Og det er gledelig. Da det er forholdsvis begrenset antall saker vil det være feil å gå ut med eksempler, da disse fort vil kunne la seg identifisere.

6 Prosjektgruppens anbefalinger til oppdragsgiver

Pilotprosjekt dyrekrim har i løpet av en 3-årsperiode konkretisert tiltak som samlet sett kan anses som en metode. Metoden er tilpasset slik Mattilsynet og politiet er organisert.

Medgått tid og ressurser til utvikling av metoden har blitt finansiert gjennom tildelinger via statsbudsjettet. Dette har vært nødvendig for å kunne utarbeide, konkretisere og implementere og justere tiltakene.

Metoden som er utviklet i pilotprosjekt Dyrekrim er egnet til å tas i bruk over hele landet. Det er da viktig at det settes av ressurser med dedikerte personer som samarbeider med dyrekrimssaker. Bekjempelse av dyrevelferds kriminalitet kan da bli bedre håndtert på en god måte uavhengig av hvor i landet forbrytelsen skjer. Materialet som er utarbeidet i Pilotprosjekt Dyrekrim i Trøndelag vil være tilgjengelig for alle politidistrikter og Mattilsynets regioner.

Trondheim og Steinkjer 1. november 2018

Grethe Møkkelgård Fossum
Politioverbetjent
Trøndelag politidistrikt

Mona Holm-Ross
Jurist
Mattilsynet region Midt